a) nõude summa märkimisega, aga jätab märkimata nõude tekkimise kuupäeva (näiteks „alltöövõtja JSV Slawomir Kubica nõue teetööde tegemise eest“);

b) olgugi et nõudeavalduses nõude tekkimise kuupäev puudub, on nõude tekkimise kuupäeva võimalik tuletada koos nõudeavaldusega esitatud lisadest (näiteks esitatud arve kuupäeva järgi)?

Küsimus 3b:

Kas nõukogu 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 (määrus nr 1346/2000) maksejõuetusmenetluse kohta artiklit 41 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui nõudeavalduse esitanud võlausaldaja suhtes, kes asub mõnes muus liikmesriigis kui riik, kus menetlus algatati, kohaldatakse konkreetsel juhul soodsamat liikmesriigi õigusnormi, näiteks nõude tekkimise kuupäeva äranäitamise osas?

(1) ELT 2012, L 351, lk 1.
(2) ELT 2000, L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 29. jaanuaril 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino *versus* Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Kohtuasi C-53/18)

(2018/C 142/40)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Antonio Pasquale Mastromartino

Vastustaja: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Eelotsuse küsimused

1. Kas seotud vahendaja (tied agent) juhtum kuulub Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. Aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/39/EÜ (1) läbi viidud ühtlustamise kohaldamisalasse ning kui kuulub, siis millistes aspektides?

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ ning eelkõige selle artiklite 8, 23 ja 51 õige tõlgendamisega ning aluslepingutes sätestatud diskrimineerimiskeeldu, proportsionaalsust, teenuste osutamise vabadust ja asutamisvabadust käsitlevate põhimõtete ja õigusnormidega on vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid nagu 24. veebruari 1998. aasta seadusandliku dekreedi (6. veebruari 1996. aasta seaduse nr 52 artiklite 8 ja 21 alusel vastu võetud finantsvahendusseadustik) artikli 55 lõige 2 ja selle hilisemad muudatused ning äriühingute ja väärtpaberiturgude riikliku järelevalveameti (CONSOB) 29. oktoobri 2007. aasta otsuse nr 16190 (määrus, millega kehtestatakse 24. veebruari 1998. aasta seadusandliku dekreedi nr 58 rakendussätted vahendajate kohta) artikli 111 lõige 2, millega:

   a) võimaldatakse keelata „kaalutlusõigust kasutades“ „seotud vahendaja“ (investeerimisnõustaja, kellel on lubatud töötada väljaspool oma asukoharuume, endine investeerimisnõustaja) tegevusega tegelemine seoses asjaoludega, mis ei too kaasa maine kaotust, nagu on määratletud riigisiseses õiguses, ega puuduta samal ajal direktiivi ülevõtmise sätete järgimist;

b) võimaldatakse keelata „kaalutlusõigust kasutades“ ja kuni üheks aastaks „seotud vahendaja“ (investeerimisnõustaja, kellel on lubatud töötada väljaspool oma asukoharuume, endine investeerimisnõustaja) tegevusega tegelemine meetmega, mille eesmärk on hoida ära „strepitus“, mis on tingitud süüdistusest kriminaalmenetluses, mille kestus on tavaliselt palju pikem kui üks aasta?

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Itaalia) 29. jaanuaril 2018 – Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus *versus* Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegnio e Pinerolo

(Kohtuasi C-54/18)

(2018/C 142/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cooperativa Animazione Valdocco S.C.S. Impresa Sociale Onlus

Vastustajad: Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegnio e Pinerolo

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Liidu õigusnormidega, mis käsitlevad kaitseõigust, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja tõhusale kohtulikule kaitsele, eelkõige EIÕK artiklite 6 ja 13, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 ning direktiivi 89/665/EMÜ ([1]) artikli 1 [lõigetega] 1 ja 2 on vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid nagu haldusmenetluse seadustiku (codice del processo amministrativo) artikli 120 lõige 2-*bis*, mis kohustab hankemenetluses osalevat ettevõtjat vaidlustama teise hankemenetluses oleva isiku vastuvõetavaks tunnistamise/kõrvaldamata jätmise 30 päeva jooksul alates hetkest, mil tehakse teatavaks otsus osalejate vastuvõetavaks tunnistamise/kõrvaldamise kohta?

2. Kas Euroopa Liidu õigusnormidega, mis käsitlevad kaitseõigust, õigust õiglasele kohtulikule arutamisele ja tõhusale kohtulikule kaitsele, eelkõige EIÕK artiklite 6 ja 13, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 ning direktiivi 89/665/EMÜ artikli 1 lõigetega 1 ja 2 on vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid nagu haldusmenetluse seadustiku artikli 120 lõige 2-*bis*, mis ei võimalda ettevõtjal menetluse lõpul väita – ka mitte vastukaebusega –, et teiste ettevõtjate, eelkõige eduka pakkuja või põhikohtuasja kaebaja vastuvõetavaks tunnistamine oli õigusvastane, kui ta ei vaidlustanud vastuvõetavaks tunnistamist eespool märgitud tähtaja jooksul?

([1]) Nõukogu 21. detsembri 1989. aasta direktiiv riiklike tarne- ja ehitustöölepingute sõlmimise läbivaatamise korra kohaldamisega seotud õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 395, lk 33; ELT eriväljaanne 06/01, lk 246).